

ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගත ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම පිළිබඳ විමසුමක් (ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම ඇසුරින්)

ඩී.ජේ. ජාගොඩ සහ ආර්.ජේ.එම්.උඩුපෙරේරා

ආර්ථික විද්‍යා හා සංඛ්‍යාන විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය
සමාජීය විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්ව විද්‍යාලය

සාරාංශය

ජනසංඛ්‍යාවක අනාගත හැසිරීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් ලබාගැනීම සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ වැදගත් වේ. මෙම පර්යේෂණයෙහි ප්‍රධාන පරමාර්ථය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගත ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම පිළිබඳ ව අවබෝධ කරගැනීම සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම යි. මෙහි දී 2008 පදනම් වර්ෂය ලෙස සලකා නුදුරු අනාගතය එනම් 2018 දක්වා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කරනු ලබන අතර එම ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව නුදුරු අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි සිදුවිය හැකි තත්ත්වයන් විග්‍රහ කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ. මෙහි දී ප්‍රධාන වශයෙන් ම 2018 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාව, සමස්ත පුමිතිරි අනුපාතය, වයස් සංයුතිය, ආයු අපේක්ෂාව සහ යැපුම් අනුපාතය ගණනය කර ඇත.

මෙම ලිපිය සඳහා අවශ්‍ය ජනසංඛ්‍යා දත්ත ද්විතීයික මූලාශ්‍රය මගින් රැස්කර ගන්නා ලදී. මූලික වශයෙන් ම 2001 සංගණන දත්ත උපයෝගී කොට ගත් අතර ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් 2008 වර්ෂය සඳහා ඇස්තමේන්තු කරන ලද දත්ත, ප්‍රකාශයට පත්කරන ලද වාර්තා, ලිපි ලේඛන, ශාස්ත්‍රීය සඟරා සහ විශ්ව විද්‍යාල විද්වතුන්ගේ පර්යේෂණ පත්‍රිකා ආදිය භාවිත කරන ලදී. ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීමේ සංරචක ක්‍රමය යොදා ගැනිණි.

ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව 2018 දක්වා කාලය තුළ ද ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමානයේ පවතින ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි සුවිශේෂී වෙනස්කම් සිදු නොවනු ඇත. 1971 න් පසු ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩි වීම සීග්‍රයෙන් පහත බැස ඇති අතර 2018 දී ද ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩි වීම 11.75% ක් තරම් අඩු අගයක් ගනු ඇත.

2018 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ සමස්ත පුමිතිරි අනුපාතය තව දුරටත් අඩු වී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 96 ක් පමණ වනු ඇත. 2013 දක්වා ක්‍රමයෙන් අඩුවෙමින් පවතින ළමා ජනසංඛ්‍යාව 2013 දී 25.95% සිට 26.37% දක්වා සුළු වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කරන අතර එය ස අවුරුදු 65 ට වැඩි ජනසංඛ්‍යාව 2018 දී තව දුරටත් වර්ධනය වී 7.37% ක් පමණ වනු ඇත. ශ්‍රම බලකායේ ප්‍රමාණය 2013 දී 67.16% සිට 2018 දී 66.26% දක්වා තව දුරටත් අඩු වනු ඇත. මෙය අනාගතයෙහි ශ්‍රී ලංකාවෙහි සංවර්ධන ක්‍රියාවලිය සඳහා ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් මතු වන බවට ලකුණක් වේ. එමෙන් ම 2008-2018 කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ආයු අපේක්ෂාව සැලකිය යුතු ලෙස එනම් අවුරුදු 81.63 දක්වා ඉහළ යන අතර එය සංවර්ධිත රටක පුද්ගලයෙකුගේ සාමාන්‍ය ආයු අපේක්ෂාව හා සමාන වනු ඇත. වර්තමානයෙහි පිරිමි සහ ගැහැණු අතර පවතින ආයු අපේක්ෂාවේ වැඩි පරතරය 2018 දී මාස හතරක් වැනි සුළු අගයක් දක්වා පහළ බසිනු ලබයි.

2018 වන විට ළමා සහ වැඩිහිටි ජනසංඛ්‍යාව වැඩි වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු යැපුම් අනුපාතය මුළු ජනසංඛ්‍යාවෙන් අඩක් එනම් 50.93 %ක් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ දැනට

පවතින සුනගාමී ප්‍රතිපත්තිය ළමා ජනසංඛ්‍යාව වැඩි වීමට හේතුවක් වන අතර ආයු අපේක්‍ෂාව සැලැකිය යුතු ලෙස ඉහළ යාම වැඩිහිටි ජනසංඛ්‍යාව ඉහළ යාමට හේතුවක් වේ.

කේන්ද්‍රීය වචන: ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම, ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ, සාඵලතාව, මර්තනතාව, ජන සංඛ්‍යා වර්ධනය.

හැඳින්වීම

ජනසංඛ්‍යාව "මානව සම්පත" ලෙස හඳුන්වන අතර එය වැඩි වීම මෙන් ම අඩු වීම ද රටකට ගැටලුකාරී විය හැකි ය. නියාමනයකින් තොර ව රටක ජන සංඛ්‍යාව ඉහළ යන්නේ නම් එය රටකට සමාජ-ආර්ථික හා පාරිසරික වශයෙන් ගැටලු නිර්මාණය කරන්නක් විය හැකි අතර එය පහළ යාම රටක සංවර්ධනයට බාධාකාරී විය හැකි ය. එහෙයින් රටකට ඇතිවිය හැකි එම තත්ත්වයන් වළක්වා ගැනීමෙහි ලා ඵම රටෙහි අනාගත ප්‍රජාවිද්‍යාත්මක පසුබිම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් ලබා ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. එමගින් අනාගතයේ දී ජනසංඛ්‍යාවෙහි වේගවත් හෝ අඩු හෝ ඍණ වර්ධන වේගයක් පවතින්නේ නම් එවැනි තත්ත්වයන් යටතේ ඇතිවිය හැකි බලපෑම් හඳුනා ගනිමින් තම රටට අවශ්‍ය පරිදි ජනසංඛ්‍යාව නියාමක කර ගැනීම සඳහා සැලැසුම් කිරීමට හැකි වන්නේ ය. එමෙන් ම ජන සංඛ්‍යාවක කාලීන වශයෙන් සිදුවන වෙනස් වීම් අධ්‍යයනය කිරීම එරටෙහි සමාජ-ආර්ථික සංවර්ධනය සැලැසුම් කිරීමේ දී ද ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වේ.

ජනසංඛ්‍යාවක අනාගත හැසිරීම පිළිබඳ ව අවබෝධයක් ලබාගැනීම සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ ඉතා වැදගත් වේ. ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ යනු ජන සංඛ්‍යාවක වර්තමානයේ පවත්නා-සාඵලතාව, මර්තනතාව සහ සංක්‍රමණ ඉදිරි කාලයේ දී කෙබඳු ලෙස වෙනස් වන්නේ දැයි සැලැකිල්ලට ගෙන ඉදිරි කාලය සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම යි. මේ අනුව මෙම පර්යේෂණයෙහි ප්‍රධාන පරමාර්ථය වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගත ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම අවබෝධ කරගැනීම සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම යි. මෙහි දී 2008 පදනම් වර්ෂය ලෙස සලකා නුදුරු අනාගතය එනම් 2018 දක්වා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කරනු ලබන අතර එම ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව නුදුරු අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි සිදුවිය හැකි තත්ත්වයන් විග්‍රහ කිරීමට බලාපොරොත්තු වේ. මෙහිදී මූලික වශයෙන් ගැහැණු සහ පිරිමි වශයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාව, සමස්ත ප්‍රමිතිරි අනුපාතය, වයස් සංයුතිය, ආයු අපේක්‍ෂාව සහ යැපුම් අනුපාතය ගණනය කොට නුදුරු අනාගතයේ ඒවායෙහි හැසිරීම හඳුනා ගනු ලැබේ.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

දේශීය ප්‍රජා විද්‍යාඥයන් මෙන් ම විදේශීය ආයතන මගින් ද ශ්‍රී ලංකාව සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ කිහිපයක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. ද සිල්වා (1994, 1997, 2007) විසින් ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීමේ සංරචක ක්‍රමය උපයෝගී කොට ගෙන 1991-2031 කාල පරිච්ඡේදය සඳහා, 1991-2041 කාල පරිච්ඡේදය සඳහා සහ 2001-2101 කාල පරිච්ඡේදය සඳහා ආදී වශයෙන් දිගු කාලසීමාවන් සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ තුනක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. එමෙන් ම අබේකෝන්

විසින් (1998) ද 1995-2030 කාල පරිච්ඡේදය සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. මෙම ප්‍රක්ෂේපණ 1990 දශකය තරම් අතීත කාලයක එනම්, ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය ක්‍රමයෙන් පහත බසිමින් පවතින අවධියේ විවිධ වර්ෂ පාදක කොට ගනිමින් 2031, 20141 සහ 2101 වැනි දුර අනාගත වර්ෂ සඳහා ඉදිරිපත් කොට ඇත. 1981 න් පසු 2001 වසර දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංගණන නොපැවැත් වූ හෙයින් 1981-2001 දක්වා කාලය තුළ මෙම ප්‍රක්ෂේපණවල තොරතුරු විවිධ කාර්යයන් සඳහා ප්‍රයෝජනවත් විය.

විදේශීය ආයතන වන එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානයේ ජනගහන ආයතනය (2001) සහ ලෝක බැංකුව (<http://web.worldbank.org/>) මගින් ද ශ්‍රී ලංකාව සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ කිහිපයක් ඉදිරිපත් කොට ඇත. එක්සත් ජාතීන්ගේ ජනගහන ආයතනය 1950, 2000, 2015, 2025 සහ 2050 යන වර්ෂ සඳහා ප්‍රක්ෂේපණ ඉදිරිපත් කොට ඇති අතර ලෝක බැංකුව මගින් 2010-2035 දක්වා ශ්‍රී ලංකාව සඳහා ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණ ඉදිරිපත් කොට ඇත.

1990 දශකයට සාපේක්ෂ ව මෑත කාලීන ව එනම් 2001-2010 දශකය තුළ ද ශ්‍රී ලංකාවේ උපත් සහ මරණ තව දුරටත් පහත බසින ලද අතර එම මෑත කාලීන වෙනසට අනුව නුදුරු අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම කෙසේවේ ද යන්න විමසා බැලීම සඳහා මෙම ප්‍රක්ෂේපණය ඉදිරිපත් කෙරේ. රටක ජනසංඛ්‍යාවක් තීරණය කරන සංරචක සමාජ-ආර්ථික, දේශපාලන, සංස්කෘතික සහ පුද්ගලික ආකල්ප මත කාලීන ව වෙනස්වීම්වලට භාජනය වන බැවින් ඉතා දුර අනාගතයට වඩා නුදුරු අනාගතය සඳහා ප්‍රක්ෂේපණ කිරීම වඩා එලදායී වේ. ඒ අනුව ඉතා මෑත කාලීන වර්ෂයක් වන 2008 වර්ෂය පදනම් වර්ෂය කොට ගනිමින් 2013 සහ නුදුරු අනාගත වර්ෂයක් වන 2018 දක්වා මෙම ප්‍රක්ෂේපණය ඉදිරිපත් කෙරේ.

පර්යේෂණ ගැටලුව

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම ජාතික ජනසංගණනය පවත්වන ලද වර්ෂය වන 1871 සිට 2008 දක්වා වර්ෂ 137 ක කාල වකවානුව තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ ස්වභාවය පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කරන විට පෙනී යන්නේ 1871-1946 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය තුළ මන්දගාමී ව වැඩී ඇති ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාව 1946 සිට 1971 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය තුළ වේගවත් ව වැඩී 1971 න් පසු නැවත මන්දගාමී වී වර්තමානය වන විට ස්ථාවර මට්ටමකට පත් ව ඇති බවයි. විශේෂයෙන් ම 1990 දශකයෙන් පමණ පසු ශ්‍රී ලංකාවේ ජන සංඛ්‍යා වර්ධනයේ සුවිශේෂී උච්චාවචනයන් හඳුනාගත නොහැකි අතර වර්තමානයේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ පවතින මෙම ස්ථාවර ස්වභාවය නුදුරු අනාගතයේ ද එලෙස ම පවතින්නේ ද නොඑසේ නම් සුවිශේෂී වෙනස්කම් සිදුවන්නේ ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ.

පර්යේෂණ අරමුණු

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයෙහි අනාගත ප්‍රවණතා හඳුනා ගැනීම සඳහා 2008-2013 සහ 2013-2018 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම

ප්‍රධාන අරමුණ වේ. මෙය ට අමතර ව පහත සඳහන් අරමුණු කෙරෙහි ද අවධානය යොමු කරනු ලැබේ.

- අතීතයේ (1871) සිට වර්තමානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි ස්වභාවය හඳුනා ගැනීම.
- 2008-2018 ප්‍රක්ෂේපණය මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගත ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම විශ්ලේෂණය කිරීම.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

යම්කිසි රටක මානව සම්පතෙහි අනාගත වර්ධනය කෙසේ සිදුවේ ද යන්න පිළිබඳ ව අවබෝධයක් ලබාගැනීම කිහිප ආකාරයකින් වැදගත් වේ. මෙම ප්‍රක්ෂේපණය මගින් 2018 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාවිද්‍යාත්මක සංරචකවල හැසිරීම සහ සමස්ත ජනසංඛ්‍යාවේ වර්ධන විභවතාව පිළිබඳ ව පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගත හැකි ය. අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ පුම්කිරිභාවය අනුව ළදරු, ළමා, තරුණ, වැඩිහිටි සහ වියපත් ජන සංඛ්‍යාව ආදී වශයෙන් එක් එක් වයස් කාණ්ඩවල සිටින ජන සංඛ්‍යාව මෙමගින් ලබා ගත හැකි බැවින් එම දත්ත රාජ්‍ය මට්ටමින් සමාජ-ආර්ථික සහ පාරිසරික ප්‍රතිපත්ති සැලැසුම් සම්පාදකයන් ට, ඉල්ලුම සහ සැපයුම පිළිබඳ ව තීරණ ගැනීම සඳහා ව්‍යාපාරික ආයතනවලට, සහ පර්යේෂකයින්ට තම අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සඳහා ඉතා වැදගත් වේ. මෙහි දී ජනසංඛ්‍යා දත්ත වාර්තා ගත නොවූ කාල සීමාවන් සඳහා (අන්තර්-සංගණන වර්ෂ) මෙන් ම අනාගත කාල වකවානු සඳහා ද ජනසංඛ්‍යාව පිළිබඳ දත්ත ලබා ගත හැකි ය. ශ්‍රී ලංකාවේ අනාගත සංවර්ධන සැලැසුම්වල දී මෙම දත්ත බෙහෙවින් ම ප්‍රයෝජනවත් වේ.

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා අවශ්‍ය සියලු ම ජනසංඛ්‍යා දත්ත ද්විතියික මූලාශ්‍රය මගින් රැස්කර ගන්නා ලදී. මූලික වශයෙන් ම 2001 සංගණන දත්ත උපයෝගී කොට ගත් අතර ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් 2008 වර්ෂය සඳහා ඇස්තමේන්තු කරන ලද දත්ත, ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රකාශයට පත්කරන ලද වාර්තා, ලිපි ලේඛන, ශාස්ත්‍රීය සඟරා සහ විශ්වවිද්‍යාල විද්වතුන්ගේ පර්යේෂණ පත්‍රිකා ආදිය භාවිත කරන ලදී.

ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කරනු ලබන ක්‍රමවේදයන් අතර ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීමේ ‘සංරචක ක්‍රමය’ දිගු කාලයක් සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම සඳහා වඩා යෝග්‍ය ක්‍රමයක් බැවින් මෙහි දී ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීම සඳහා සංරචක ක්‍රමය යොදා ගනු ලැබීය. මේ සඳහා පදනම් වර්ෂය ලෙස 2008 යොදා ගන්නා ලදී. සාඵලත්‍ය හා මර්ත්‍යතා රටා ස්ත්‍රී-පුරුෂ භාවය අනුව වෙනස් වන හෙයින් මෙහි දී ස්ත්‍රී සහ පුරුෂ ජනසංඛ්‍යාව වෙන් වෙන් ව ප්‍රක්ෂේපණය කරන ලදී.

සංරචක ක්‍රමය මගින් ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කිරීමේ දී ප්‍රථමයෙන් ම 2008 වසරෙහි ජනසංඛ්‍යාව පුම්කිරි සහ වයස් කාණ්ඩ අනුව එනම් පස් අවුරුදු වයස් කාණ්ඩ ලෙස සකස් කර ගනු ලැබීය. මෙසේ සකස් කරගත් ජනසංඛ්‍යාව 2001

වසරේ ජීවත්වන්නන්ගේ සමානුපාතය යොදාගෙන 2008 වසරේ ජනසංඛ්‍යාවෙන් කොතරම් ප්‍රමාණයක් ඉදිරි වසර පහ තුළ ජීවත්වන්නේ දැයි ගණනය කරනු ලැබීය. ජීවත්වන්නන්ගේ සමානුපාතය ගණනය කිරීම සඳහා ජීවන වගු අගයන් යොදා ගනු ලැබීය. ප්‍රක්ෂේපිත කාලය තුළ එනම් අන්තර් කාල සීමාව තුළ (2008-2013) සිදුවන නව උපන් ගණනය කර එය ගැලැපුම් කිරීම සඳහා වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකයන් භාවිත කරනු ලැබීය.

පළමුවෙන් ම 2008 වසරේ අපේක්ෂිත උපන් සහ 2013 වසරේ අපේක්ෂිත උපන් එම අදාළ වසරවල ස්ත්‍රී ජනසංඛ්‍යාවෙන් සහ වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකය මගින් ලබා ගන්නා ලදී.

මෙසේ ලබාගත් අපේක්ෂිත මුළු උපන් උපතේ දී පුමිතිරි සමානුපාතය යොදා ගැනීමෙන් ස්ත්‍රී අපේක්ෂිත උපන් සහ පිරිමි අපේක්ෂිත උපන් ලබා ගන්නා ලදී. එමෙන් ම අන්තර් කාල සීමාව (2008-2013) තුළ උපදින සියලු ම ස්ත්‍රී හා පුරුෂ උපන් 2013 වසර දක්වා ජීවත් නොවන අතර ඒ සඳහා 0-4 වයස් කාණ්ඩයේ ජීවත් වන්නන්ගේ සමානුපාතය උපයෝගී කර ගනිමින් 2013 මුළු ස්ත්‍රී සහ පිරිමි උපන් 0-4 වයස් කාණ්ඩ සඳහා ඇස්තමේන්තු කරනු ලැබී ය.

2008 වසර සඳහා පිළියෙල කරගත් ජීවන වගුව ඇසුරින් ජීවත්වන්නන්ගේ සමානුපාතය සොයාගත් අතර එය 2008-2013 සහ 2013-2018 යන කාලපරිච්ඡේද සඳහා ද ස්ථාවර වේ යැයි උපකල්පනය කරමින් 2013 සහ 2018 සඳහා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කරන ලදී. එමෙන් ම වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකයන් ගණනය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය කරන උපන් ප්‍රමාණය හා ස්ත්‍රී සංඛ්‍යාව 2001 සංගණන දත්ත ඇසුරින් ලබා ගන්නා ලදී. වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අධ්‍යයනයන්ට අනුව 1980 සහ 1990 දශක තුළ වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකයන් අඩු වීමේ ප්‍රවණතාවක් පෙන්නුම් කරන බැවින් 2008 වර්ෂය සඳහා වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතික ගණනය කිරීමේ දී 2001 වර්ෂයේ වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකවලින් 1% අඩු වූයේ යැයි ද 2013 සඳහා වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතික ගණනය කිරීමේ දී 2008 වර්ෂයේ වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකවලින් 1% අඩු වූයේ යැයි ද 2018 සඳහා වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතික ගණනය කිරීමේ දී 2013 වර්ෂයේ වයස් විශේෂිත සාඵලයකට අනුපාතිකවලින් 1% අඩු වූයේ යැයි ද වශයෙන් උපකල්පනය කරමිනි. මේ ආකාරයට 2013 වසරෙහි ඇස්තමේන්තු කරන ලද ජනසංඛ්‍යාව පදනම් වසර ලෙස ගෙන 2018 වසර සඳහා ද සංරචක ක්‍රමය මගින් ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණය කරන ලදී.

ඉහත ආකාරයට ස්වාභාවික වර්ධනයෙන් ප්‍රක්ෂේපණය කළ ජනසංඛ්‍යාවට සංක්‍රමණ ද ගැලැපීම කළ යුතු වුව ද වර්ෂ 2000 සිට වර්තමානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ අන්තර් ජාතික සංක්‍රමණවල විශාල බලපෑමක් නොමැති බැවින් සංක්‍රමණවල හැසිරීම ඉදිරියේදී ද මෙලෙස ම නොවෙනස් ව පවතිනු ඇතැයි උපකල්පනය කරන ලදී.

ප්‍රක්ෂේපිත කාලයන් සඳහා යැපුම් අනුපාතය ගණනය කරන ලදී. අවුරුදු 0-14 සහ වයස අවුරුදු 65 ට වැඩි ජනසංඛ්‍යාව යැපෙන්නන් සේ සලකනු ලැබේ. මෙමගින් ආර්ථික වශයෙන් ඵලදායී ජනසංඛ්‍යාවෙන් එනම් වයස අවුරුදු 15-

64 ත් අතර ජනසංඛ්‍යාවෙන් යැපෙන්නන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් වන්නේ දැයි යැපුම් අනුපාතයෙන් පෙන්වුම් කෙරේ. ඒ අනුව ළමා සහ වැඩිහිටි යැපුම් අනුපාතයන් ස්ත්‍රී පුරුෂ ආදී ලෙස වෙන් වෙන්වත් සහ මුළු යැපුම් අනුපාතයන් ගණනය කරන ලදී.

සාකච්චාව

වර්තමානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාවිද්‍යාත්මක පසුබිම

ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ ස්වභාවය

අතීතයේ සිට වර්තමානය දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ ස්වභාවය පිළිබඳ ව අවබෝධ කර ගැනීමේ දී ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය සහ ජනසංඛ්‍යාවේ වර්ධන වේගය ඉතා වැදගත් වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථමයෙන් ම ජාතික ජනසංගණනයක් පවත්වන ලද්දේ 1871 වර්ෂයේදී ය. එම සංගණනයට අනුව 1871 දී ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාව මිලියන 2.4 ක් විය. දෙවන සංගණන වර්ෂය වන 1881 දී ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාව මිලියන 2.7 ක් වී ඇති අතර 1881 දී ජනසංඛ්‍යාවේ සාමාන්‍ය වාර්ෂික වර්ධන වේගය 1.4% වී ඇත. මේ ආකාරයට 1871 සිට 2008 දක්වා වර්ෂ 137 ක කාල වකවානුව තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය වගු අංක 01 හි දැක්වේ. එමඟින් අතීතයේ සිට වර්තමානය දක්වා එනම් වර්ෂ 137 ක පමණ කාලයක් තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ ස්වභාවය හඳුනා ගත හැකි ය.

වගු අංක 01 ට හා රූප සටහන් අංක 01 ට අනුව 1871 සිට 2008 දක්වා වර්ෂ 137 ක කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ ප්‍රධාන අවස්ථා තුනක් හඳුනා ගත හැකි ය. එනම්,

1. 1871 සිට 1946 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය - මන්දගාමී වර්ධන අවස්ථාව
2. 1946 සිට 1971 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය - වේගවත් වර්ධන අවස්ථාව
3. 1971 න් පසු කාලපරිච්ඡේදය - ස්ථාවර අවස්ථාව වශයෙනි.

1871 සිට 1946 දක්වා වසර 75 ක කාලය තුළ ජනසංඛ්‍යා වර්ධන අනුපාතිකය 0.9% අවමයක සිට 1.7% උපරිමයක් දක්වා උච්චාවචනය වෙමින් පැවැති අතර ප්‍රමාණාත්මක ව ජනසංඛ්‍යාව 1871 දී මිලියන 2.4 සිට 1946 දී මිලියන 6.6 දක්වා මිලියන 4.2 කින් වර්ධනය වී ඇත. මේ අනුව බලන විට වසර 75ක් තරම් වූ දීර්ඝ කාලයක් තුළ ජනසංඛ්‍යාව මන්දගාමී ලෙස වර්ධනය වී ඇති බව ඉතා පැහැදිලි ය.

මේ අවධියේ දී තුන්වන ලෝකයේ බොහෝ රටවල් මෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ ද ඉහළ උපත් අනුපාතිකයක් මෙන් ම ඉහළ මරණ අනුපාතිකයක් ද පැවතීම මන්දගාමී වර්ධනයට ප්‍රධානතම සාධකය වී ඇත. එකල ශ්‍රී ලංකාවේ ගොඩනැගී තිබූ පුළුල් යැපුම් කෘෂි ආර්ථිකය සඳහා ශ්‍රම අවශ්‍යතාව, සමාජ හා සංස්කෘතික පසුබිම අනුව විශාල පවුල් අගය කිරීම ආදී හේතු සාධක ඉහළ උපත් කෙරෙහි බලපාන ලදී. මෙකල ඉහළ මරණ අනුපාතිකයක් පැවැතීමට ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ

විශේෂයෙන් ම දුර්වල සෞඛ්‍ය හා මන්දපෝෂණ තත්ත්වයන් නිසා ළදරු මර්තයාව ඉහළ අගයක් ගැනීම යි. එබැවින් මෙම කාලපරිච්ඡේදය තුළ ජනසංඛ්‍යාවේ ස්වාභාවික වර්ධනය ඉතා ම මන්දගාමී ස්වරූපයක් දැරුව ද මෙම අවධිය තුළ ශ්‍රී ලංකාව යටත් විජිතයක් ලෙස පැවැතීම නිසා ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයට සංක්‍රමණ ප්‍රධාන ලෙස බලපා ඇත. මේ අනුව 1871 සිට 1881 අතර කාලය තුළ සංක්‍රමණිකයන්ගේ වර්ධන අනුපාතිකය 66.7% වූ අතර ස්වාභාවික වර්ධන අනුපාතිකය 33.3% විය. දන්ගල්ල (1998: 7) දක්වන ආකාරයට 1900 න් පසු යටත් විජිත බිඳ වැටීමත් සමඟ 1930 වන විට සංක්‍රමණිකයන්ගේ වර්ධන අනුපාතිකය 18% දක්වා අඩු විය.

වගුව අංක 01: ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය - 1871-2008

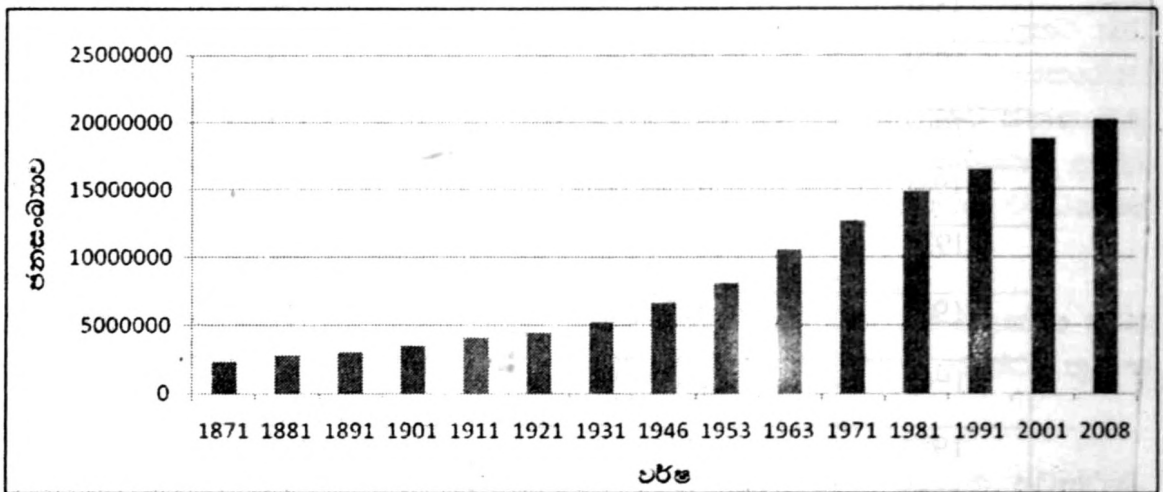
වර්ෂය	ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය	ජනසංඛ්‍යා වර්ධන වේගය (%)
1871	2400300	-
1881	2759738	1.4
1891	3007789	0.9
1901	3565954	1.7
1911	4106350	1.4
1921	4498605	0.9
1931	5206871	1.7
1946	6657339	1.5
1953	8097895	2.8
1963	10582064	2.7
1971	12689897	2.2
1981	14846750	1.7
1991	16448000	1.1
2001	18732255	1.4
2008	20217000	1.0

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 1997, 1998, 2001, 2009.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ පිළිබිඹු කරන කාලපරිච්ඡේදය වන්නේ 1946 සිට 1963 දක්වා කාලපරිච්ඡේදය යි. 1871 සිට 1946 දක්වා වසර 75 ක කාලය තුළ මන්දගාමී ලෙස වැඩුණු ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාව මෙම කාලය තුළ සීඝ්‍ර ලෙස වර්ධනය වී ඇත. 1946 දී 1.5% ක වේගයක තිබූ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය 1953 වන විට එක් වරම 2.8% ක දක්වා ඉහළ ගොස් ඇත.

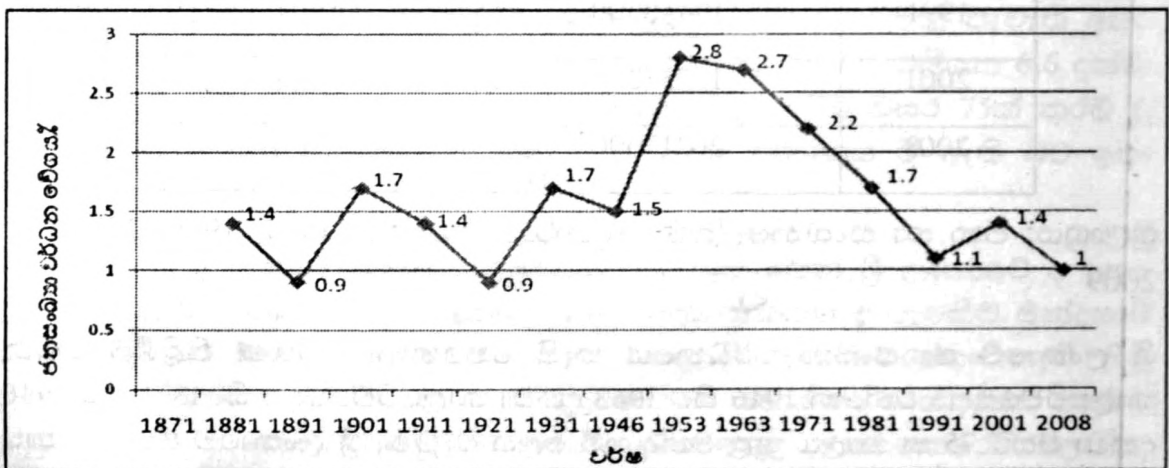
1946 දී මිලියන 6.6 ක් වූ ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය 1953 වන විට මිලියන 8.09 දක්වාත් 1963 වන විට මිලියන 10.58 දක්වාත් වැඩි වී ඇත. මේ අනුව 1946 සිට 63 දක්වා වසර 17 ක කාලය තුළ ජනසංඛ්‍යාව මිලියන 6.6 සිට 10.5 දක්වා මිලියන 3.9 කින් වර්ධනය වී ඇත. එබැවින් මෙම වසර 17 ක කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ "පිපිරීම" හෙවත් "ස්පෝර්ශනය" සිදු වූ කාලය ලෙස හැඳින්වේ. මෙම සීඝ්‍ර ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයට ප්‍රධානතම හේතුව වී ඇත්තේ උපත් අනුපාතිකය ඉහළ අගයක තිබිය දී ඉහළ අගයක තිබූ මරණ අනුපාතිකය පහළ බැසීම යි. 1901-1905 අවධියේ දී දහසකට 26.7 ක් වූ ශ්‍රී ලංකාවේ මරණ අනුපාතිකය 1955 දී 11.2 දක්වා ද 1965 වනවිට එය දහසක 8.4 දක්වා ද අඩු වී ඇත. මෙකල නවීන වෛද්‍ය විද්‍යාත්මක ක්‍රම පුළුල්වීම, සෞඛ්‍ය සේවා පහසුකම් වැඩි දියුණු වීම සහ මැලේරියා මර්දනය ආදිය නිසා ළදරු හා මාතෘ මරණ අනුපාතික බෙහෙවින් පහත බැසීම සමස්ත මරණ අනුපාතිකය පහළ බැසීමට හේතු වී ඇත.

රූප සටහන 01: ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය -1871-2008

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛණ දෙපාර්තමේන්තුව, 2008

රූප සටහන 02: ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධන වේගය -1881-2008

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2008

දත්තලේඛ (1998: 7) පවසන පරිදි යටත් විජිත බිඳ වැටීමත් සමඟ මෙම කාලපරිච්ඡේදයේ දී සංක්‍රමණිකයන්ගේ අනුපාතිකය බෙහෙවින් අඩු මට්ටමක එනම් 1962 දී සංක්‍රමණිකයන්ගේ අනුපාතිකය -1.6% දක්වා අඩු වී ඇත. මේ අනුව මෙම අවධිය තුළ ජනසංඛ්‍යාවේ ඉහළ වර්ධන වේගයට ප්‍රධානතම හේතුව වන්නේ උපන් ඵලෙස ම ඉහළ අගයක තිබිය දී මරණ අනුපාතිකය පහළ බැසීම නිසා සිදු වූ ස්වභාවික වර්ධනයේ වැඩි වීම යි.

වගු අංක 02: ශ්‍රී ලංකාවේ දළ උපන් හා දළ මරණ අනුපාතික - 1901-2008

වර්ෂ	දළ උපන් අනුපාතිකය (1000 කට)	දළ මරණ අනුපාතිකය (1000 කට)
1901-1905	38.6	26.7
1906-1910	37.5	30.8
1911-1915	37.0	30.6
1916-1920	38.2	30.1
1921-1925	39.2	27.8
1926-1930	40.4	25.1
1931-1935	36.9	24.6
1936-1940	35.9	21.4
1941-1945	36.6	19.9
1946-1950	38.9	14.3
1951-1955	38.1	11.2
1956-1960	36.5	9.5
1961-1965	34.3	8.4
1966-1970	31.1	7.9
1971-1975	28.7	8.2
1976-1980	28.1	6.9
1981-1985	26.2	6.2
1986-1990	21.3	6.0
1991-1995	20.0	5.6
1996-2000	17.5	6.2
2001-2005	19.02	6.06
2005-2008	19.0	5.85

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009

තුන්වන අවධියේ දී එනම් 1971 න් පසු කාලපරිච්ඡේදයේ දී නැවතත් ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය මන්දගාමී ස්ථරූපයක් ගන්නා බව වගු අංක 01 හි දත්ත පරීක්ෂා කිරීමෙන් මනාව අවබෝධ වේ. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව වී ඇත්තේ ඉහළ අගයක තිබූ උපත් අනුපාතිකය පහළ බැසීම යි. 1965-1970 පමණ වනතුරුත් ඉහළ අගයක පැවැති ශ්‍රී ලංකාවේ උපත් අනුපාතිකය ඉන් පසු කාලපරිච්ඡේදවල දී සැලැකිය යුතු ලෙස පහළ බැස ඇත. 1965 දී දහසකට 34.3 ක් වූ උපත් අනුපාතිකය 1995 දී දහසකට 20 දක්වාත් 1996 සිට 2008 දක්වා දහසකට 19 ක් වැනි ස්ථාවර අගයක පවතී. මේ අනුව 1963 න් පමණ පසු හඳුනා ගත හැකි ප්‍රධානතම ලක්ෂණය වන්නේ උපත් අනුපාතිකය හා මරණ අනුපාතිකය යන දෙක ම ක්‍රමයෙන් පහළ බසිමින් පැවැතීම යි.

1965-1970 පමණ වන තුරු ඉහළ අගයක තිබූ උපත් අනුපාතිකය ඉන් පසු අවධියේ දී පහළ බැසීමට බලපාන ලද ප්‍රධානතම සාධකය වන්නේ ජනසංඛ්‍යාව පිළිබඳ රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිය යි. 1946 සිට 1963 දක්වා කාලපරිච්ඡේදයේ දී සිදු වූ ඉහළ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය හේතුවෙන් ගෙන අනාගත ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ-ආර්ථික සංවර්ධනයට සිදුවිය හැකි බලපෑම සැලැකිල්ලට ගත් රජය ජනසංඛ්‍යා පාලනයට පිවිසි අතර එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ජනසංඛ්‍යා වර්ධන වේගය අඩුකර ගැනීමට හැකි විය. මේ අනුව වගු අංක 01 ට අනුව 1953 දී 2.8% ක ඉහළ ජනසංඛ්‍යා වර්ධන වේගයක් තිබූ ශ්‍රී ලංකාවේ ජන සංඛ්‍යා වර්ධන වේගය 1981 වන විට 1.7% ක් දක්වාත් 1995 වන විට 1.5% දක්වාත් 2001 සිට 2008 දක්වා 1.1% ක ස්ථාවර අගයක් දක්වාත් පහත බැස ඇත. ඒ අනුව 1995 දී 1.5% වර්ධන වේගය යටතේ ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය මිලියන 18 වූ අතර 2008 දී 1.1% වර්ධන වේගය යටතේ මිලියන 20 ක් වී ඇත. එනම් වසර 13 ක කාලසීමාවක් තුළ වැඩි වී ඇති ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය මිලියන 2 ක තරම් වූ ප්‍රමාණය කී.

සමස්ත ප්‍රමිතිරි අනුපාතය

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමිතිරි සංයුතිය සහ සමස්ත ප්‍රමිතිරි අනුපාතය වගු අංක 03 හි දක්වා ඇති අතර එමගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමිතිරි සංයුතියෙහි විශේෂ ලක්ෂණ කිහිපයක් හඳුනා ගත හැකි ය.

1871 සිට 1981 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ සාපේක්ෂ වශයෙන් පිරිමි ප්‍රමාණය ගැහැණු ප්‍රමාණයට වඩා සැලැකිය යුතු ලෙස වැඩි වී තිබුණ ද එය ක්‍රමයෙන් අඩු වෙමින් ගොස් 2001 න් පසු එම තත්ත්වය වෙනස් වී පිරිමි ප්‍රමාණය සැලැකිය යුතු ලෙස අඩු වී ඇති බව නිරීක්ෂණය කළ හැකි ය. ද සිල්වා (2004: 99) දක්වන ආකාරයට සාමාන්‍යයෙන් සෑම රටක ම පාහේ සමස්ත ප්‍රමිතිරි අනුපාතය ගැහැණු 100 කට පිරිමි 95-105 අතර පරාසයක පවතී. එහෙත් ශ්‍රී ලංකාවේ 1871 සිට 1971 දක්වා ගැහැණු 100 කට පිරිමි 106 සිට 114 දක්වා වැඩි වෙමින් අසමතුලිත ප්‍රමිතිරි අනුපාතයක් පැවැතී ඇත. එහෙත් එය 1981 දී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 104 වශයෙන් සාමාන්‍යයෙන් රටක ස්වාභාවික ව උපතේ දී පවතින ප්‍රමිතිරි අනුපාතයට (ගැහැණු 100 කට පිරිමි 104 හෝ 105) සමාන වී පැවැතිය ද 2001 සහ ඉන් පසු පිරිමි ප්‍රමාණය අඩුවෙමින් නැවත අසමතුලිත වී ඇත. එනම් 2001 දී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 99 වූ ප්‍රමිතිරි අනුපාතය 2008 දී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 97 දක්වා අඩු වී ඇත. එමෙන්ම ද

සිල්වා (2004: 99) දක්වන ආකාරයට යම් ජන සංඛ්‍යාවක සමස්ත ප්‍රමිති අනුපාතය ගැහැණු 100 කට පිරිමි 95-105 දක්වා පරාසයට වඩා වෙනස් අගයක් ගන්නේ නම් එය බොහෝ විට යුදමය තත්ත්වයක් වැනි සුවිශේෂී හේතු හෝ ආගණන හා සම්බන්ධ ගැටලු නිසා විය හැකි ය. ඒ අනුව 1971 න් පසු ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැති යුදමය වාතාවරණය ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමිති අනුපාතය අඩු වීම කෙරෙහි බලපා ඇති බව විශ්වාස කළ හැකි ය.

වගු අංක 03: ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමිති සංයුතිය සහ සමස්ත ප්‍රමිති අනුපාතය - 1871-2008

වර්ෂය	ගැහැණු (දහස්වලින්)	පිරිමි (දහස්වලින්)	සමස්ත ප්‍රමිති අනුපාතය (ගැහැණු 100කට පිරිමි)
1871	1,120.3	1,280.1	114
1881	1,290.2	1,469.6	113
1891	1,414.4	1,593.4	112
1901	1,669.8	1,896.2	113
1911	1,931.3	2,175.0	113
1921	2,116.7	2,381.1	112
1931	2,495.4	2,811.0	113
1946	3,125.1	3,532.2	113
1953	3,829.2	4,268.7	111
1963	5,083.4	5,498.6	108
1971	6,158.5	6,531.4	106
1981	7,278.5	7,568.3	104
2001	9,438.1	9,359.1	99
2008	10,237.0	9,980.0	97

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009

වයස් සංයුතිය

ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පරිවර්තනයේ දී වයස් ව්‍යුහයේ ද පැහැදිලි පරිවර්තනයක් සිදු වී ඇති බව හඳුනා ගත හැකි ය. ඉහත සඳහන් කළ පරිදි විසිවන සියවස සිට මැද භාගය දක්වා පැවැති ඉහළ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනය නිසා පැවැති ළමා ජනසංඛ්‍යාවේ ඉහළ ප්‍රතිශතය වර්තමානය වන විට ක්‍රමයෙන් අඩු අගයක් ගනිමින් තිබේ. 1970 පමණ වනතෙක් ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් ව්‍යුහයේ ‘පිරිමිඩාකාර ස්වභාවය’ ඉතා පැහැදිලි ව හඳුනාගත හැකි විය. 1881 දී 43.6% තරම් ඉහළ ප්‍රතිශතයක් එනම් මුළු ජනසංඛ්‍යාවෙන් අඩකට පමණ ආසන්න අගයක පැවති ළමා ජනසංඛ්‍යාව 1970 න් පසු සැලැකිය යුතු ලෙස පහළ බැසීමත් පවතින බව වගු අංක 04 මගින් පැහැදිලි වේ. එය 2008 වන විට 26.3% ක් තරම් වූ අගයක් ගනු ලැබී ය. රටක ළමා ජනසංඛ්‍යාව පහළ බැසීම එක් අතකින් රටකට ආර්ථිකමය වශයෙන් වාසිදායක තත්ත්වයක් ගෙන දෙන්නක් වනවා පමණක් නොව අනාගතයේ දී අඩු ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරන ලක්ෂණයකි.

ළමා ජනසංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් පහළ බැසීමත් සමඟ සිදුවන අනෙක් පරිවර්තනය නම් වයස අවුරුදු 15-64 සහ 65 ට වැඩි වැඩිහිටි ජනසංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් ඉහළ යාම යි. 1881 දී 54.2% වූ 15-64 අතර වයස් කාණ්ඩයේ ජනසංඛ්‍යාව 2008 දී 67% දක්වා වැඩි වී ඇත. මෙය රටකට ආර්ථිකමය වශයෙන් වාසිදායක තත්ත්වයක් වන්නේ මෙම වයස් කාණ්ඩය ශ්‍රම බලකාය වන බැවිනි. වැඩි ශ්‍රම බලකායක් සිටීම රටකට සමාජ-ආර්ථික සංවර්ධනයේ දී ඉතා වැදගත් වේ.

සංවර්ධිත මෙන් ම සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල්වලට ද මහලු ජන සංඛ්‍යාව එනම් වයස අවුරුදු 65ට වැඩි පුද්ගලයන්ගේ වැඩිවීම පොදු සංසිද්ධියක් වී ඇති අතර වර්තමානය වන විට එය ශ්‍රී ලංකාවට ද පොදු සංසිද්ධියක් වී ඇත. 1881 දී ඉතා ම අවම ප්‍රතිශතයක එනම් 2.2% වූ ශ්‍රී ලංකාවේ මහලු ජනසංඛ්‍යාව 2008 වන විට 6.3% දක්වා වර්ධනය වී ඇත. මහල්ලා යනු ආර්ථිකමය වශයෙන් එලදායි නොවන පුද්ගලයෙක් බැවින් මහලු ජනසංඛ්‍යාව වර්ධනය වීම රටකට සමාජ-ආර්ථික ගැටලු ඇති කරන්නක් වේ. විශේෂයෙන් ම ශ්‍රී ලංකාවේ සෞඛ්‍ය ක්‍ෂේත්‍රයේ දියුණුව නිසා ආයු අපේක්‍ෂාව වැඩි වීම මෙම තත්ත්වයට ප්‍රධානතම හේතුව වී ඇත. වගු අංක 05 හි පෙන්වන ආකාරය ට 1922 දී ශ්‍රී ලංකාවේ පුද්ගලයෙකුගේ ආයු අපේක්‍ෂාව අවුරුදු 31.7 වැනි වූ පහළ අගයක සිට 2007 වන විට අවුරුදු 74.8 ක් දක්වා අවුරුදු 31 කින් පමණ ඉහළ ගොස් ඇත. ආයු අපේක්‍ෂාව පිරිමි සහ ගැහැණු වශයෙන් සලකා බැලූ විට පිරිමින්ට සාපේක්‍ෂ ව ගැහැණු වැඩි ආයු අපේක්‍ෂාවක් හුක්කි විදින බව පෙනේ. 1967 න් පමණ පසු මෙම තත්ත්වය පැහැදිලි ව කැපී පෙනේ.

වගු අංක 04: ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතිය - 1881-2008

වර්ෂය	අවුරුදු 0-14 (%)	අවුරුදු 15-64 (%)	අවුරුදු 65 ට වැඩි (%)
1881	43.6	54.2	2.2
1891	43.5	54.2	2.1
1901	42.2	56.2	1.4
1911	40.9	56.8	2.3
1921	39.4	58.2	2.4
1946	37.2	59.2	3.5
1953	39.7	56.8	3.5
1963	41.5	54.9	3.6
1971	39.0	56.8	4.2
1981	35.2	58.2	6.6
2001	23.8	61.4	5.7
2005	26.6	67.0	6.4
2008	26.3	67.4	6.3

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009

වගු අංක 05: ශ්‍රී ලංකාවේ ආයු අපේක්ෂාව - 1922-2007

වර්ෂය	පිරිමි (අවුරුදු)	ගැහැණු (අවුරුදු)	මුළු (අවුරුදු)
1922	32.7	30.7	31.7
1946	43.9	41.6	42.2
1953	58.8	57.5	58.2
1962	61.9	61.4	61.7
1967	64.8	66.9	65.9
1971	64.2	67.1	65.6
1981	67.8	71.7	69.7
1985	64.2	67.1	65.6
1995	67.8	70.7	69.2
1996	69.5	74.2	71.8
2005	70.6	75.86	73.17
2007	72.81	76.88	74.8

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009

යැපුම් අනුපාතය

ළමා ජනසංඛ්‍යාව එනම් වයස අවුරුදු 0-14 අතර ජනසංඛ්‍යාව සහ වයස අවුරුදු 65 වැඩි මහලු ජනසංඛ්‍යාව යැපෙන්නන් ලෙස සැලකෙති. 20 වෙනි සියවසේ මැද භාගයේ දී 75% කට ආසන්නයේ පැවැති ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු යැපුම් අනුපාතය 1963 න් පසු ක්‍රමයෙන් අඩු වී යාමේ ප්‍රවණතාවයක් පෙන්නුම් කරයි. මේ අනුව 2005 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු යැපුම් අනුපාතය 49% ක් දක්වා අඩු වී ඇත. රටක යැපුම් අනුපාතය අඩු වීම රටකට ආර්ථිකමය වශයෙන් සුභදායී වේ.

මෙලෙස ශ්‍රී ලංකාවේ යැපුම් අනුපාතය ක්‍රමයෙන් අඩු වීමට ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ 1963 න් පසු ක්‍රමයෙන් ළමා ජන සංඛ්‍යාව අඩු වීමයි. විසිවන සියවසෙහි මැද හා අග භාගයේ දී එනම් 1971 පමණ වන තෙක් ම ඉහළ ජන සංඛ්‍යා වර්ධනයක් යටතේ ළමා යැපුම් අනුපාතය ඉහළ අගයක පැවැතුණි. ළමා යැපුම් අනුපාතය ඉහළ අගයක පැවැතීම ආර්ථිකමය වශයෙන් සුභදායක නොවූව ද නුදුරු අනාගතයේ ඔවුන් ශ්‍රමබලකායට එක්වන බැවින් එය දිගුකාලීන වශයෙන් ආයෝජනයකි. 1946 දී ප්‍රතිශතාත්මක වශයෙන් වැඩි ළමා ජන සංඛ්‍යාවක් සිටීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 68.57% වූ ළමා යැපුම් අනුපාතය 2005 වන විට 39.5% දක්වා අඩු වී ඇත.

ළමා යැපුම් අනුපාතිකය අඩුවීමත් සමඟ ම නිරීක්ෂණය කළ හැකි ලක්ෂණයක් වන්නේ මහලු ජනසංඛ්‍යාව වැඩිවීම නිසා මහලු යැපුම් අනුපාතය වැඩිවීමේ ප්‍රවණතාවය යි. විසිවන සියවසේ මුල් හා මැද භාගයේ දී ඉතා අඩු මට්ටමක

පැවැති මහලු ජනසංඛ්‍යාව ක්‍රමයෙන් වැඩිවෙත් ම සාපේක්ෂ ව මහලු යැපුම් අනුපාතය ද ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙමින් පවතී. එනම් 1946 දී 5.8%ක් වූ මහලු යැපුම් අනුපාතය 2005 වන විට 9.5% දක්වා වැඩි වී ඇත. මේ අනුව ඔවුන්ගේ නඩත්තු කටයුතු සඳහා රටකට විශාල වියදමක් දැරීමට සිදු වේ.

වගු අංක 06: ශ්‍රී ලංකාවේ යැපුම් අනුපාතය -1946 -2005

වර්ෂය	ලමා යැපුම් අනුපාතය (%)	වැඩිහිටි යැපුම් අනුපාතය (%)	මුළු යැපුම් අනුපාතය (%)
1946	68.57	5.8	62.58
1953	80.81	6.2	74.2
1963	83.03	6.6	76.4
1971	76.16	7.5	68.6
1981	65.35	7.1	58.2
2001	37.4	9.0	46.4
2005	39.5	9.5	49.0

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2006

2008-2018 දක්වා ප්‍රක්ෂේපණය අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිම

2008 වර්ෂයේ සිට 2018 වර්ෂය දක්වා ප්‍රක්ෂේපණය කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමාණය වගු අංක 07 හි දක්වා ඇත. හදිනවීමේ දී දක්වා අති පරිදි ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යා වර්ධනයේ තුන්වන අවධිය ලෙස හඳුනා ගනු ලැබූ අවධියේ දී එනම් 1971 න් පසු අවධියේ දී ජනසංඛ්‍යා වර්ධන වේගය සැලකිය යුතු ලෙස අඩුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වර්තමානය දක්වා ම මුළු ජනසංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණය පහළ බැසීමේ පැහැදිලි ප්‍රවණතාවයක් හඳුනා ගත හැකි ය. 1881 සිට 2001 දක්වා සංගණන වර්ෂවල ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වෙනස ප්‍රතිශතයක් ලෙස සලකා බලන විට පැහැදිලි ව පෙනී යන්නේ 1960 න් පසු මුළු සංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණය භාගයක් පමණ අඩු වී ඇති බව යි. එනම් 1963 දී 30.6% සිට 1971 දී 19.9% දක්වා අඩු වී ඇත. 1971 සිට 1981 දක්වා වසර දහය තුළ න් 1981 සිට 1991 දක්වා වසර දහය තුළ න් ජනසංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණය තව දුරටත් අඩු වී ඇති අතර 1991-2001 වසර දහය තුළ ජනසංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණයේ සුළු වැඩිවීමක් පෙන්නුම් කර ඇත (12.19%). එහෙත් 2001 සිට 2008 දක්වා වසර 8 ක කාලය තුළ නැවතත් එය අඩු වීමේ ප්‍රවණතාවයක් පෙන්නුම් කරයි (7.34%). 2008-2018 කාලය තුළ ද මුළු ජනසංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණය 11.75% දක්වා තව දුරටත් අඩු වේ. මේ අනුව 2008 දී 20217000 ක් වූ

ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාව ඉදිරි වසර 10 තුළ දී 22908584 දක්වා ඉහළ යනු ඇත.

වගු අංක 07: ශ්‍රී ලංකාවේ ජන සංඛ්‍යා වර්ධනය -1871-2018

වර්ෂය	මුළු ජනසංඛ්‍යාව	ජනසංඛ්‍යාව වෙනස් වීම (සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීම)	ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීම ප්‍රතිශතයක් ලෙස
1871	2400300	-	-
1881	2759738	359438	14.9
1891	3007789	248051	8.9
1901	3565954	558165	18.5
1911	4106350	540396	13.16
1921	4498605	392255	9.5
1931	5206871	708266	15.7
1946	6657339	1450468	27.8
1953	8097895	1440556	21.6
1963	10582064	2484169	30.6
1971	12689897	2107833	19.9
1981	14846750	2156853	16.9
1991	16448000	1601250	10.7
2001	18732255	2284255	12.19
2008	20217000	1484745	7.34
*2013	21617756	1400756	6.48
*2018	22908584	1290828	5.63
*2008-2018		2691584	11.75

මූලාශ්‍රය: ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 1997, 1998, 2001, 2009
*ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත

ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාවේ ප්‍රමිතිරී සංයුතිය සහ සමස්ත ප්‍රමිතිරී අනුපාතය වගු අංක 08 න් දක්වා ඇත. වගු අංක 03 මඟින් හඳුනා ගත් පරිදි ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රමිතිරී අනුපාතයෙහි අසමතුලිතතාව 2018 දක්වා ද නොවෙනස් ව පවතී. 2008 දී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 97 වූ සමස්ත ප්‍රමිතිරී අනුපාතය 2013 දී ද ගැහැණු 100 කට පිරිමි 97 ලෙස නොවෙනස් ව පවතින අතර 2018 දී එය තව දුරටත් අඩු වන බව වගු අංක 08 න් පෙන්නුම් කෙරේ.

ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව 2018 දක්වා ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතිය පිළිබඳ ව සලකා බැලීමේ දී පෙනී යන්නේ හැදින්වීමේ දී සඳහන් කළ පරිදි වර්තමානයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතියේ සිදුවෙමින් පවතින පරිවර්තනය ඉදිරි වර්ෂ දහය තුළ ද විශාල පරිවර්තනයන්ට භාජනය නොවී ගමන් ගන්නා බවයි. එනම් වගු අංක 09 හි දැක්වෙන පරිදි වයස අවුරුදු 0-14 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන ළමා ජනසංඛ්‍යාව ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව 2013 දී 25.95% දක්වා අඩුවන අතර එය 2018 දී 26.37% දක්වා ඉතා ම සුළු ප්‍රමාණයකින් එනම් 0.42% කින් ඉහළ යයි.

වගු අංක 08: ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත ප්‍රමිති අනුපාතය-2013-2018

වර්ෂ	ගැහැණු	පිරිමි	සමස්ත ප්‍රමිති අනුපාතය (ගැහැණු 100කට පිරිමි)
2013	10942026	1067530	97
2018	11676224	11232360	96

මූලාශ්‍රය: *ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009
 **ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත

වගු අංක 09: ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතිය -2008-2018

වර්ෂය	ස්ත්‍රී			පුරුෂ			මුළු ප්‍රමාණය		
	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+	0-14	15-64	65+
*2008	2631000 25.70%	6919000 67.59%	687000 6.71%	2684000 26.89%	6706000 67.19%	590000 5.91%	5315000 26.29%	13625000 67.39%	1277000 6.32%
**2013	2765821 25.28%	7432342 67.92%	743863 6.80%	2845010 26.65%	708685766 38%	743863 6.97%	5610831 25.95%	14519199 67.16%	1487726 6.88%
**2018	2967996 25.42%	7813371 66.92%	894857 7.66%	3074290 27.37%	7365366 65.57%	792704 7.06%	6042286 26.37%	15178737 66.26%	1687561 7.37%

මූලාශ්‍රය: *ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව 2009
 **ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත

15-64 අතර වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන ජන සංඛ්‍යාව එනම් ශ්‍රම බලකායේ ප්‍රමාණය ඉදිරි වර්ෂ දහය තුළ පහළ බැසීමක් පෙන්නුම් කරයි. එනම් 2008 දී 67.39% වන ශ්‍රම බලකාය 2013 දී 67.16% දක්වාත් 2018 දී 66.26% දක්වාත් අඩු වේ. ප්‍රක්ෂේපණය ට අනුව වයස අවුරුදු 65 ට වැඩි ජන සංඛ්‍යාවේ වර්ධන ප්‍රවණතාවය ද තවදුරටත් ඉදිරි වසර 10 සඳහා ද පවතී. 2008 දී 6.32% වූ මහලු ජන සංඛ්‍යාව 2018 දී 7.37% ක් දක්වා ඉහළ යයි.

මෙලෙස 2018 දී ශ්‍රී ලංකාවේ මහලු ජනසංඛ්‍යාව සැලැකිය යුතු ප්‍රතිශතයකින් වැඩි වීම කෙරෙහි බලපානු ලබන මූලික ම සාධකය වන්නේ ආයු අපේක්ෂාව ඉහළ යාම යි. 1922 දී ශ්‍රී ලංකාවේ පුද්ගලයෙකුගේ ආයු අපේක්ෂාව අවුරුදු 31.7 ක් වැනි වූ පහළ අගයක සිට 2013 දී අවුරුදු 77.6 ක් දක්වාත් 2018 ද එය 81.63 ක් දක්වාත් ඉහළ යනු ඇත. එනම් 2018 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ පුද්ගලයෙකුගේ සාමාන්‍ය ආයු අපේක්ෂාව වර්තමානයේ සංවර්ධිත රටක පුද්ගලයෙකුගේ සාමාන්‍ය ආයු අපේක්ෂාව හා සමාන වනු ඇත. ආයු අපේක්ෂාව පිරිමි සහ ගැහැණු වශයෙන් සලකා බැලූ විට වර්තමානයේ පිරිමින්ට සාපේක්ෂ ව ගැහැණුන් වැඩි ආයු අපේක්ෂාවක් භුක්ති විඳීමේ තත්ත්වය 2018 ද පැවැතිය ද පිරිමි සහ ගැහැණු අතර පැවති ආයු අපේක්ෂාවේ වැඩි පරතරය 2013 න් පසු අඩු වී ගොස් 2018 දී එය මාස හතරක් වැනි සුළු අගයක් දක්වා පහළ බසිනු ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතියේ සිදු වන පරිවර්තනයන් ජීවිත අපේක්ෂාව ඉහළ යාම ක් සමඟ අවධානය යොමු කළ යුතු අනෙක් කරුණ වන්නේ යැපුම් අනුපාතය යි. ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත පිළිබඳ ව අවධානය යොමු කිරීමේ දී වගු අංක

11 හි සඳහන් ආකාරයට මුළු යැපුම් අනුපාතය වැඩි වීමේ ප්‍රවණතාවය තව දුරටත් 2018 දක්වා ද පවතී. එනම් 2008 දී 48.38% ලෙස පැවැති මුළු යැපුම් අනුපාතය 2018 දී 50.93% ක් දක්වා ඉහළ නගී. ඒ අනුව අනාගතයේ දී මුළු යැපුම් අනුපාතය වැඩි වීම ශ්‍රී ලංකාවට ආර්ථිකමය වශයෙන් බෙහෙවින් ගැටලුකාරී වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිහිටි ජනසංඛ්‍යාව තව දුරටත් වැඩි වීමේ ප්‍රතිඵලක් වශයෙන් වැඩිහිටි යැපුම් අනුපාතය 2013 දී 10.25% ක් දක්වාත් 2018 දී 11.12% දක්වාත් ඉහළ යනු ඇත.

වගු අංක 10: ශ්‍රී ලංකාවේ ජීවිත අපේක්ෂාව-2008-2018

වර්ෂය	පුරුෂ(අවුරුදු)	ස්ත්‍රී(අවුරුදු)	මුළු(අවුරුදු)
*2008	72.96	76.98	74.97
*2009	73.08	77.28	75.18
**2013	76.36	78.84	77.6
**2018	81.4	81.86	81.63

මූලාශ්‍රය: *ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009
 ** 2013 සිට 2018 දක්වා - ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත

වගු අංක 11: ශ්‍රී ලංකාවේ යැපුම් අනුපාතය-2008-2018

වර්ෂය	ස්ත්‍රී (%)		පුරුෂ (%)		මුළු ළමා යැපුම් අනුපාතය(%)	මුළු වැඩිහිටි යැපුම් අනුපාතය(%)	මුළු යැපුම් අනුපාතය (%)
	ළමා (0-14)	වැඩිහිටි (60+)	ළමා (0-14)	වැඩිහිටි (60+)			
*2008	38.03	9.93	40.02	8.80	39.01	9.37	48.38
**2013	37.21	10.00	40.14	10.49	38.64	10.25	48.89
**2018	37.99	11.45	41.74	10.76	39.81	11.12	50.93

මූලාශ්‍රය : * ජන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව, 2009
 ** ප්‍රක්ෂේපිත දත්ත

නිගමනය

නුදුරු අනාගතයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජා විද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි සිදුවිය හැකි තත්ත්වයන් විග්‍රහ කිරීම සඳහා 2018 දක්වා කරන ලද ජනසංඛ්‍යා ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව ඉතා පැහැදිලි ව පෙනී යන කරුණක් වන්නේ 2018 දක්වා කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාවිද්‍යාත්මක පසුබිමෙහි සුවිශේෂ වෙනස්කම් සිදු නොවන බව යි. එනම් වර්තමානයෙහි ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රජාවිද්‍යාත්මක සංසිද්ධීන්හි පවතින හැසිරීම තව දුරටත් 2018 දක්වාත් ක්‍රියාත්මක වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීම එනම් මුළු ජනසංඛ්‍යාවට එකතුවන ප්‍රමාණය 1971ත් පසු සැලැකිය යුතු ලෙස එනම් 19% ට වඩා අඩු අගයකින් පහත බැස ඇති අතර ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව 2018 දී ජනසංඛ්‍යාවේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීම 11.75 % ක් තරම් අඩු අගයක් ගනී.

2008-2018 කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු ජනසංඛ්‍යාවේ පවත්නා ප්‍රමිතිරි අනුපාතය තව දුරටත් අසමතුලිත වනු ඇත. එනම් 2008-2013 කාලය තුළ ගැහැණු 100 කට පිරිමි 97 වන ප්‍රමිතිරි අනුපාතය 2013-2018 කාලය තුළ දී ගැහැණු 100 කට පිරිමි 96 ලෙස තව දුරටත් අඩු වනු ඇත.

වර්තමානයේ දී ශ්‍රී ලංකාවේ වයස් සංයුතියේ සිදුවෙමින් පවතින පරිවර්තනය 2008-2013 කාලය තුළ ද තවදුරටත් සිදුවෙමින් පවතී. 2008-2013 කාලය තුළ වයස අවුරුදු 0-14 වයස් කාණ්ඩයේ පසුවන ළමා ජන සංඛ්‍යාව 25.95% දක්වා අඩු වන අතර 2013-2018 කාලය තුළ එය 26.37% දක්වා සුළු වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. වයස අවුරුදු 65 ට වැඩි සංඛ්‍යාව 2008-2013 කාලය තුළ 6.88% සිට 2013-2018 දක්වා කාලය තුළ 7.37% දක්වා තව දුරටත් වැඩි වීමක් පෙන්නුම් කරයි. ශ්‍රම බලකායේ ප්‍රමාණය 2008-2013 කාලය තුළ 67.16% සිට 2013-2018 දක්වා කාලය තුළ 66.26% දක්වා අඩු වීමක් පෙන්නුම් කරයි. මෙය අනාගතයෙහි ශ්‍රී ලංකාවේ හි සංවර්ධනය සඳහා ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් මතුවන බවට ලකුණක් වේ.

2008-2018 කාලය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ආයු අපේක්ෂාව සැලැකිය යුතු ලෙස එනම් වයස අවුරුදු 81.63 ක් දක්වා ඉහළ යන අතර එය සංවර්ධිත රටක පුද්ගලයෙකුගේ සාමාන්‍ය ආයු අපේක්ෂාව හා සමාන වනු ඇත. වර්තමානයෙහි පිරිමි සහ ගැහැණු අතර පවතින ආයු අපේක්ෂාවේ වැඩි පරතරය 2018 දී මාස හතරක් වැනි සුළු අගයක් දක්වා පහළ බසී.

ප්‍රක්ෂේපණයට අනුව ළමා යැපුම් අනුපාතයේ සිදුවන සුළු වැඩිවීම සහ ආයු අපේක්ෂාව ඉහළ යාම නිසා 2018 වන විට ශ්‍රී ලංකාවේ මුළු යැපුම් අනුපාතය 50.93% ක් තරම් වන සැලැකිය යුතු ඉහළ අගයක් ගනු ඇත. 2018 දී ළමා ජනසංඛ්‍යාව සුළු වශයෙන් ඉහළ යාම නිසා ළමා යැපුම් අනුපාතය 39.81% ක් වන අතර ආයු අපේක්ෂාව සැලැකිය යුතු ලෙස ඉහළ යාමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස වැඩිහිටි යැපුම් අනුපාතය 11.12.% දක්වා ඉහළ යනු ඇත.

පරිශීලිත මූලාශ්‍රය

ද සිල්වා, ඩබ්. අයි. (2004) ජනගහන අධ්‍යයනය : ශ්‍රී ලංකාව ඇසුරින්, තුගේගොඩ, සීමාසහිත දීපානී මුද්‍රණ පෞද්ගලික සමාගම.

Abeykoon, A.T.P.L. (1998), *Population and Man Power Resources of Sri Lanka*, Colombo, Natural Resources, Energy and Sciences Authority.

Dangalle, Nimal (1998), *Controlling Population Growth in Sri Lanka: Perceptions, Policies and Strategies in Sri Lanka* in Journal of Population Studies, Colombo, Population Association of Sri Lanka.

De Silva, W.I (1994), *Population and Labour Force Projections for Sri Lanka 1991-2031*, Colombo, Department of Census and Statistics.

De Silva, W.I (1997), *Population Projections of Sri Lanka 1991-2041*, Human Resource Development Series N0 2, Colombo, Institute of Policy Studies.

De Silva, W.I (2007), *A Population Projection of Sri Lanka for the New Millennium, 2001-2101: Trends and Implications*, Colombo, Institute for Health Policy.

Department of Census and Statistics, (1997) *Statistical Abstract*, Colombo.

Department of Census and Statistics, (1998) *Statistical Abstract*, Colombo.

Department of Census and Statistics, (2001) *Statistical Abstract*, Colombo.

Department of Census and Statistics, (2006) *Statistical Abstract*, Colombo.

Department of Census and Statistics, (2008) *Statistical Abstract*, Colombo.

Department of Census and Statistics, (2009) *Statistical Abstract*, Colombo.

The World Banka Population Projections [worldbank.org/ http:// data.worldbank.org/data-catalog/population-projection-tables](http://data.worldbank.org/data-catalog/population-projection-tables), Accessed on 02.03. 2012.

United Nations Population Division, 2001.

Sabaragamuwa University Journal
Volume 6 Number 1 December 2006

Editorial	2
Diversity, Threats and Conservation of Herpetofauna in and around the Eastern Sinharaja	
Thilina D. Surasinghe, Ravindra L. Jayaratne	3-12
Commercialization of Agriculture and Role of Agricultural Extension	
Rohana P Mahaliyanaarachchi, R M A S Bandara	13-22
“Why not? But I can’t” – Influence of a ‘culture of poverty’ on learning-A case study	
Marie Perera	23-34
Illusions under an Alien Sky: Paul Scott’s precursor to the Raj Quartet	
Rajiva Wijesinha	35-49
The Effect of Macroeconomic Variables on Stock Prices in Emerging Sri Lankan Stock Market	
L.M.C.S. Menike	50-67
Measuring the Risk and Performance in Plantation Sector Using CAPM Based Jensen’s Alpha	
D.A.I. Dayaratne, D.G. Dharmaratne , S.A. Haris	68-81
An Empirical investigation of the Impact of Organizational factors on the Perceived Job Performance of Shop Floor Employees of Large scale Garment Industries in Sri Lanka.	
L.D Kalyani	82-92
Managerial Deficiencies in the Small and Medium Enterprises (SMEs) in Sri Lanka: An Empirical Evidence of SMEs in the Ratnapura District	
H.M.S. Priyanath	93-105
Bridging the Digital Divide by Building and Developing Wireless Community Networks in Rural Areas of Sri Lanka	
Chandima H. de Silva, Revantha Udugampola	106-115
Introduction of Advanced Manufacturing Technology: a literature review	
Kennedy D Gunawardana	116-134

National Digitization Project

National Science Foundation

Institute : Sabaragamuwa University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Sabaragamuwa University of Sri Lanka, Belihuloya

2. Date Scanned : 2017-10-02

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, Kottawa Rd,
Hokandara North, Arangala, Hc

4. Scanning Officer

Name : S. A. C. Sadarawan

Signature :

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out under my supervision, according to the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping with the originality of the original document to be accepted in a court of law.

Certifying Officer

Designation : LIBRARIAN

Name : T.N. NEIGHSOOREI

Signature :

Date : 2017-10-02

Mrs. T.N. NEIGHSOOREI
Sabaragamuwa University of Sri Lanka
Kottawa
Sri Lanka
No 435/16

"This document/publication was digitized under National Digitization Project of the National Science Foundation, Sri Lanka"